

δηλ. δὲν ἀντανεκλώσι τὸ Φῶς, ἀλλ' ὡς εἶπεν
τὸ ῥεφῶσι, αὐτὰ φαίνονται Μαῦρα.

τῆ χρώματος· ὅταν αἱ πυκνότητες εἶναι ὡς οἱ
περιττοὶ ἀριθμοὶ 1, 3, 5, 7, 9, κτ. αἱ ἀκ-
τῖνες ἀντανεκλῶνται ἔξω διαπέμπονται εἰς τὰς
πυκνότητας, αἱ ὁποῖαι εἶναι παρεσαμέναι διὰ
0, 2, 4, 6, 8, 10, κτ.

β'. Ἀπ' αὐτὰς τὰς παρατηρήσεις ἔπονται τὰ ἀ-
κόλουθα συμπεράσματα περὶ τῶν χρωμάτων τῶν
φυσικῶν Σωμάτων.

α'. Τὰ μόρια ὅλων τῶν Σωμάτων εἶναι συνδεμένα
ἀπὸ μικρὰ χρώματα, ἢ πλάκας ὕλης, αἱ ὁποῖαι
ἀφ' ἑαυτῶν εἶναι σαφεῖς ἔξω διαφανεῖς· αὕτη
ἢ πρότασις γίνεται πως σαφὴς, ὅταν θεωρήσῃ
τινὰς μόρια ξηρᾶς Γῆς, ἢ ψάμμου μὲν ἕνα μικρο-
σκόπιον.

β'. Αὐταὶ αἱ πολλὰ λεπταὶ πλάκες, ἀντανεκλώσι
ἔξω διαπέμπονται τὸ Φῶς ὅπῃ προσκίπτει ἐπ'
αὐτὰς, ἔξω μὲν αὐτὸν τὸν τρόπον χρωματίζου-
νται.

γ'. Τὰ χρώματα τῶν πλακῶν κρέμνεται ἀπὸ τὴν
παχύτητα ἔξω πυκνότητα αὐτῶν, ἔξω ὅχι ἀπὸ
τὰ μέσα ὅπῃ εἶναι περικυκλωμένα.

δ'. Ὅσον περισσότερον αἱ πλάκες εἶναι λεπταὶ,
τόσον ἔξω τὰ χρώματα εἶναι ζωηρά.

ε'. Ὅσον περισσότερον ἢ πλάκα εἶναι παχεῖα,
τόσον περισσότερον ἀντανεκλῶνται χρώματα, ἔξω
τὰ ποικίλλαι.

ς'. Τὸ χρῶμα μερικῶν πλακῶν μεταβάλλεται, ὅταν
ἐλάττωσιν τινὰς τὴν θέσιν τῆ ὀφθαλμοῦ, εἰς και-
ρὸν ὅπῃ ἄλλα μὲναι τὰ ἴδια πάντοτε.